

КОНГРЕСИ, ПРВИ СРТТСКИ И ДРУГИ ЕВРОПСКИ, КАО КАМЕНИ МЕЂАШИ У ВРЕМЕНУ И ПРОСТОРУ ФИЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

Ненад Живановић

Председник организационог одбора

Ignoratio mater est arogantio

Незнање је мајка дрскости

На последњем нашем конгресу (1) који је одржан пре четрнаест година, у овом истом термину али на другом месту, иако смо осећали да долази неко ново време, нисмо могли ни да претпоставимо да ћемо оволико дуго чекати да се поново окупимо и покушамо да видимо шта смо урадили и шта нам је чинити. Време које је за нама, препуно наших узлета и падова, обележило је један период у развоју физичке културе, односно физичког васпитања, спорта и рекреације, како код нас тако и у Европи, и свету. Ми смо стицајем различитих друштвених збивања која су нас углавном спутавала, покушавали да одржимо нашу струку и науку на нивоу који она заслужује и који ће бити добра основа за наставак сарадње са струком и науком у другим европским земљама. И зато овај наш конгрес, који је заправо пример тог нашег повезивања са Европом и светом, представља прекретницу и наш камен међаш, који показује и указује на нове просторе којима ћемо ићи и ново време које долази.

Друштво педагога физичке културе Србије, као што знате, окупља педагоге физичке културе и део је једне светске породице истих таквих стручњака окупљених у оквиру ФИЕП-а, најстарије светске организације, основане у Бриселу 1923. године. Европски део ове организације нам је дошао у госте, да нам покаже да је са нама и да смо ми са њима. Њеном потпредседнику и председнику њеног европског дела, професору Роберту Декеру хвала што је био са нама и што нас је увек сматрао за своје пријатеље.